

[Pinstrup.]

til, at der skulde gives en Erstatning paa 3 500 Kr., for at Husene kunde blive nogenlunde. Udstykningsforeningen fik saa udnævnt et Par andre Skønsmænd, men de vurderede det til 4 000 Kr. Og det er jo en selvsagt Ting, at hvis den Mand vinder sin Sag og faar tilkendt en saadan Erstatning til at gøre Huset i Stand for. — hvad ogsaa kan tiltrænges, det maa jeg indrømme —, vil de andre rejse tilsvarende Sager mod Udstykningsforeningen i Haab om ogsaa at faa tilkendt en Erstatning, der kan redde dem økonomisk, i alt Fald hjælpe dem til at have Bygninger, som er brugelige. De vil ogsaa meget gerne have, at de Restancer, som de paagældende staar i, ikke krævedes straks, men blev fordelt gennem nogle Aar, da de i saa Tilfælde mener at kunne klare dem. Jeg tror, at Staten vil staa sig ved at gøre disse Indrømmelser; thi naar disse Statshusmænd drives fra Ejendommene, er de tre Terminers Restancer rent tabt, det er givet. Og som Husene ser ud — jeg taler her om de ti, der er bygget af Udstykningsforeningen —, er de efter mit Skøn ikke stort mere værd end det halve af Gælden til Staten, naar en fremmed skal købe dem og gøre dem i Stand. Jeg beder den højtærede Finansminister om at overveje disse Betragtninger. Der vil nok være en Del, som kommer og vil have disse Huse, fordi de kan komme til dem uden Penge, men det vil efter mit Skøn kun blive af kort Varighed.

Det ærede Medlem Hr. Lundberg og ogsaa det ærede Medlem Hr. Gerhard Nielsen har fremdraget Besværinger over Rekrutplagerierne ved Randers Dragoner. Ja, det er en Sag, som bør fremdrages. Jeg havde troet, at sligt var utænkeligt i vore Dage. Det kunde ligne Forholdene fra, da jeg for 46 Aar siden var Soldat, men jeg troede ikke, at saadant kunde ske i vore Dage. Det er efter mit Skøn højest beklageligt, ja, ødelæggende for det gode Forhold mellem Hæren og Folket, og derfor beklager jeg det i højeste Grad. Jeg kan godt forstaa, at det passer Socialdemokratiet meget bedre, det er den Slags Ting, der tjener deres Formaal, at gøre Hæren saa forhadet som muligt. Og jeg kan ikke vel tænke mig, at Befalingsmændene er saa blinde, at de ikke ved om Rekrutplagerierne, naar de drives paa

den Maade, som her er skildret. Jeg tror ikke, det kan ske, uden at de højere Befalingsmænd ogsaa maa vide Besked derom, og saa synes jeg, at de paagældende Befalingsmænd enten maa afskediges eller i hvert Fald udelukkes fra Forfremmelse. Jeg paaskønner ganske vist Ministerens skarpe Paatale af disse Forhold, men der maa Handling til.

Jeg skal derefter gøre nogle Bemærkninger om Tvangsvaccinationen ifølge Lov af 4. September 1871. Det er et Tidens Tegn, at paa mange Omraader er Rigsdagen og Regeringen hurtige til at vedtage Love, der virker indsnevrende paa den personlige Frihed — jeg kan pege paa forskellige Love i saa Henseende —, men trægt gaar det med at afløse de gamle Baand, der ikke længer passer til Tiden og Befolkningens Udvikling hen imod Kravet om større Frihed. Jeg vil nævne to gamle Love, først Loven om Tvangsvaccination af 4. Februar 1871 og derefter Kvaksalveriloven af 5. September 1794.

Der har allerede gennem flere Aar i forskellige Lande været Tvivl om Vaccinationens gavnlige eller skadelige Indflydelse, og det har ført til, at man i nogle Lande, f. Eks. England, Holland og Svejts — det sidste Sted ved en Folkeafstemning og med stort Flertal —, har vedtaget indført en frivillig Ordning, saaledes at Folk enten kan lade deres Børn vaccinere eller lade være. Her i Landet er der dannet en Organisation med det Formaal for Øje at arbejde for en frivillig Ordning. Vi har ingen Koppe-epidemi haft i den senere Tid og har heller ikke Udsigt dertil. Man mener ogsaa, at Vaccinationen kun beskytter en fem til syv Aar, det er der delte Meninger om. Der er Fare for Overførelse af forskellige Sygdomme, og en Ændring fra Tvang til Frivillighed maa kunne ske uden Skade. Naar det nu er kommet dertil, at Folk gaar i Fængsel hellere end at lade deres Børn vaccinere, mener jeg, at Sagen bør tages op. Jeg spørger den højtærede Justitsminister om, hvorledes en Skoleforstander Rosbæk kan tages i Forældrenes Sted og sættes i Fængsel. Vel er Bøderne nu betalt, men Børnene er ikke blevet vaccineret, fordi Bøderne er blevet betalt; hvis det var Folks Liv om at gøre, at alle Børnene blev vaccineret, saa er det jo kun en halv Foranstalt-